

УДК 343.43

Гурова М.М.¹, Гурова Д.Д.²

¹ студ. гр. К231\2-24, Економіко-правничий коледж ЗНУ, м. Запоріжжя

² канд. геогр. наук, доцент, НУ «Запорізька політехніка», м. Запоріжжя

ВПЛИВ WTTC НА ВИКОРІНЕННЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ

Щодня сектор подорожей та туризму мимоволі використовується для торгівлі людьми, оскільки торговці людьми перевозять своїх жертв літаками, поїздами та автобусами, а також бронюють готельні номери для експлуатації вразливих осіб. З огляду на ненавмисне положення цього сектору на шляху торговців людьми, він має відповідальність за захист осіб, яких він обслуговує, перевозить, розміщує та працевлаштовує; і має унікальну можливість змінити ситуацію на краще.

Хоча для боротьби з цим злочином було вжито позитивних кроків, від створення правової та політичної бази та розробки передового досвіду до співпраці з багатьма зацікавленими сторонами, включаючи уряди, приватний сектор, неурядові організації та постраждалих, ще багато чого потрібно зробити. Протягом 2020 року COVID-19 різко загострив цю глобальну проблему, спричинивши зростання крайньої бідності та безробіття, внаслідок чого багато чоловіків і жінок залишилися без роботи, а багато дітей не навчалися в школі; це зробило сім'ї та дітей більш вразливими, ніж будь-коли. У цьому контексті вкрай

важливо об'єднати зусилля, щоб впровадити відчутні рішення для припинення цього глобального злочину [1].

Враховуючи важливість цього питання та відданість багатьох організацій-членів Всесвітньої ради подорожей і туризму (WTTC) справі припинення торгівлі людьми, WTTC створила Робочу групу з питань торгівлі людьми, яка була створена на Глобальному саміті в Севільї, Іспанія. Щоб допомогти викоринити торгівлю людьми, Робоча група розробила рамки дій, які зосереджені на підвищенні обізнаності, освіти та навчанні, адвокації та підтримці.

Протокол Організації Об'єднаних Націй (ООН) про запобігання і припинення торгівлі людьми, особливо жінками та дітьми, та покарання за неї, також відомий як Палермський протокол, був ратифікований Генеральною Асамблеєю ООН 15 листопада 2000 року [2]. Він визначає торгівлю людьми як «вербування, перевезення, передачу, приховування або отримання осіб шляхом погрози силою чи її застосування чи інших форм примусу, викрадення, шахрайства, обману, зловживання владою чи вразливим становищем, або надання чи отримання платежів чи вигод для отримання згоди особи, яка контролює іншу особу, з метою експлуатації. Експлуатація включає, як мінімум, експлуатацію проституції інших осіб або інші форми сексуальної експлуатації, примусову працю чи послуги, рабство або практику, подібну до рабства, підневільне становище або видалення органів». Визначення включає як дорослих, так і дітей.

Щоб встановити злочин торгівлі людьми, необхідно встановити три фактори, а саме: дії торговця людьми, засоби сили (тобто сила, примус, шахрайство) та мету експлуатації (тобто для сексуальної або фінансової вигоди). Торгівля дітьми з метою сексуальної експлуатації відбувається, коли особа віком до 18 років експлуатується в сексуальних цілях, навіть якщо це не включає жодного із засобів, перелічених у Палермському протоколі. З огляду на тісний взаємозв'язок між онлайн- та офлайн-середовищем, важливо зазначити, що жертвами також може бути торгівля в Інтернеті через прямі трансляції, зображення та відео їхньої експлуатації.

Торгівля людьми – це глобальний злочин, який продовжує зростати та впливати на життя мільйонів. Хоча важко встановити точну цифру, враховуючи таємний характер цього злочину, Міжнародна організація праці (МОП) оцінює, що у 2019 році понад 408 мільйонів людей стали жертвами торгівлі людьми, з яких 25 мільйонів працювали за примусом, 15 мільйонів – у примусових шлюбах, а 71% з них – жінки або дівчата [3].

Глобальний звіт Управління ООН з наркотиків і злочинності про торгівлю людьми за 2020 рік підтвердив 15-річну тенденцію зміни вікового та статевого складу виявлених жертв; дорослі жінки пропорційно виявляються рідше, а частка дітей зростає до понад 30% виявлених жертв, тоді як частка виявлених хлопчиків значно зростає порівняно з дівчатками.

З огляду на складність боротьби з цим складним злочином, торгівля людьми вимагає міждисциплінарних зусиль та багатосторонніх рішень у межах секторів та між ними. Для сектору подорожей та туризму це означає залучення експертів зацікавлених сторін, включаючи постраждалих, та організацій громадянського суспільства, а також створення спільних ініціатив. Сектору подорожей та туризму необхідно працювати над сприянням підходу, який покращить розуміння злочину торгівлі людьми, дозволить краще виявляти, запобігати та пом'якшувати потенційні та фактичні наслідки цього сектору, а також поглибити співпрацю між державним та приватним секторами, щоб забезпечити вжиття урядами відповідних заходів у разі виявлення торгівлі людьми

Зрештою, WTTC прагне об'єднати сектор подорожей і туризму для зміцнення співпраці між зацікавленими сторонами, а також обміну передовим досвідом та інформацією для підвищення обізнаності про те, як сектор може та дійсно змінює ситуацію на краще, забезпечити форум для колективних дій та наблизитися до кінцевої мети – викорінення торгівлі людьми.

Список використаних джерел:

1. Торгівля людьми. URL : <https://wttc.org/social-impact> (дата звернення:

15.10.2025).

2. Протокол про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, і покарання за неї, що доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_791#Text (дата звернення: 15.10.2025).

3. Міжнародна організація праці. URL: <https://www.ilo.org/uk/node> (дата звернення: 16.10.2025).